

## POSTANOWIENIE

11 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Tomasz Szanciło

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 11 lutego 2025 r. w Warszawie  
zażalenia M.J.

na postanowienie Sądu Najwyższego z 12 listopada 2024 r., III CZ 169/23,  
w sprawie ze skargi M.J.

o stwierdzenie przewlekłości w postępowaniu, które toczy się przed Sądem  
Okręgowym w Katowicach pod sygnaturą I C 1658/21,

**odrzuca zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z 12 listopada 2024 r. Sąd Najwyższy wydał postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku pełnomocnika skarżącego M.J. o uzasadnienie postanowienia tego Sądu z 28 marca 2024 r., II CZ 169/23. W uzasadnieniu wskazano, że wydane przez Sąd Najwyższy postanowienie nie podlega uzasadnieniu, gdyż nie przysługuje od niego żaden środek zaskarżenia.

Pismem datowanym na 26 grudnia 2024 r. pełnomocnik skarżącego wniósł zażalenie, wskazując, że „na wyraźne żądanie strony” zaskarża w całości postanowienie z 12 listopada 2024 r.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Stosownie do art. 394<sup>1</sup> § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną

oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Stosownie natomiast do § 1<sup>1</sup> tego artykułu zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego żadne postanowienie tego Sądu nie jest zaskarżalne, co wynika z ustrojowej pozycji Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienie SN z 2 września 2020 r., V CO 96/20). Należy przy tym zwrócić uwagę, że art. 394<sup>1</sup> k.p.c. przewiduje zamknięty katalog przypadków, w których przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Zatem niedopuszczalne jest zażalenie wniesione do Sądu Najwyższego w jakimkolwiek innym przypadku niż wymieniony w powołanym wyżej przepisie (zob. np. postanowienia SN z 8 sierpnia 2024 r., III CZ 119/24, i z 20 listopada 2024 r., III CZ 207/24).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, zauważyć należy, że skarżący uczynił przedmiotem zaskarżenia postanowienie wydane przez Sąd Najwyższy w przedmiocie odrzucenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia innego postanowienia tego Sądu. Jak wskazano, zamknięty katalog przewidujący dopuszczalność zaskarżenia orzeczenia sądu powszechnego zażaleniem do Sądu Najwyższego nie przewiduje możliwości zaskarżenia postanowienia wydanego przez Sąd Najwyższy, bez względu na jego przedmiot.

Skutkuje to niedopuszczalnością przedmiotowego zażalenia bez względu na podniesione w nim zarzuty. Jedynie zatem na marginesie należy podkreślić, że zarzuty te w oczywisty sposób nie mogą doprowadzić do konieczności uzasadnienia jakiegokolwiek postanowienia Sądu Najwyższego (w tym postanowienia z 28 marca 2024 r.), a ich celem – jak wynika z treści zażalenia – nie jest uzyskanie takiego uzasadnienia. Uchylenie zaskarżonego postanowienia nie spowodowałoby, że Sąd Najwyższy miałby obowiązek sporządzić uzasadnienie postanowienia z 28 marca 2024 r., skoro taki obowiązek nie jest przewidziany w przepisach prawa.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 357 § 2<sup>1</sup> w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398<sup>6</sup> § 3 w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[P.L.]

[t.n]